

CANER YAMAN

Pandalar uçabilir

hayykitap
EDEBİYAT

İLK BASKI: 50.000 ADET

Hayykitap - 525
Edebiyat - 70

Pandalar Uçabilir
Caner Yaman

Kapak Tasarım / Sayfa Tasarım ve İllüstrasyonlar: Emine Yıldırım

ISBN: 978-605-2214-34-3
1. Baskı: İstanbul, Temmuz 2020

Baskı: Yıkılmazlar Basım Yay.
Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.
15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B
Güneşli - İstanbul
Sertifika No: 45464
Tel: 0212 630 64 73

Hayykitap

Zeytinoğlu Cad. Şehit Erdoğan İban Sk.
No: 36 Akatlar, Beşiktaş 34335 İstanbul
Tel: 0212 352 00 50 Faks: 0212 352 00 51
info@hayykitap.com
www.hayykitap.com
facebook.com/hayykitap
twitter.com/hayykitap
instagram.com/hayykitap
Sertifika No: 12408

© Bu kitabın tüm hakları
Hayygrup Yayıncılık A.Ş.'ye aittir.
Yayınevimizden yazılı izin alınmadan kısmen veya
tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez,
çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

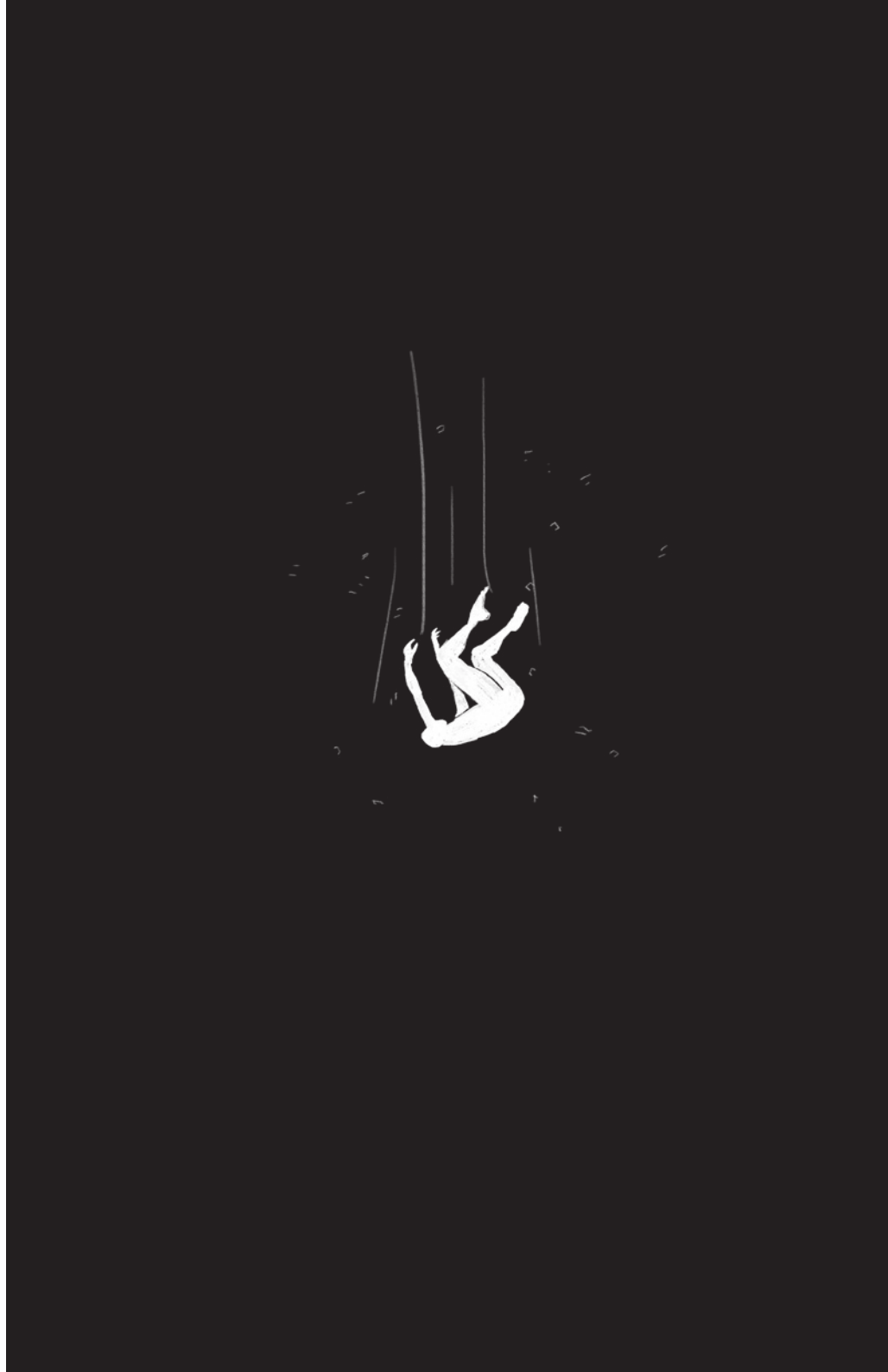
Pandalar uçabilir

CANER YAMAN

*Siz güzel insanlar,
size inanan iyi insanları unutmayın isterim...
Erdal Karadeniz'e...*

“Peki insanlar yüregini açınca ne oluyor?”
“İyileşiyorlar”

- *İmkansızın Şarkısı, Haruki Murakami*

kalmak neden?

Hiç gelmemiş biri gitmiş sanki.

Bir bahar sabahı yüksekçe bir istinat duvarının üzerinde oturmuşum, altımda deniz, gözlerimi kısmışım da bitimsiz ufka bakıyorum belki. Ya da odamın sıvası kabarmış tavanına.

Bir başkası sokulmuş yanıma ve ürkek bir sesle

“Öldürdün mü şimdi tüm umutları? Ben de mi pes edeyim?” demiş gibi.

Kime cevap veriyorum, bilmiyorum.

Umut nerede başlar, nerede yaşar, nerede kendini bir uçurumdan atar, nerede yok olur?

Bilmiyorum.

Hepsinin cevabı bir yokun içine sığmış sanki. Bir kırılma anı, bir sarsıntı, önce bir afalladıktan sonra ne olduğunu anlayamadan dağılma ve tam çöktüm dediğin anda dizlerinin üzerinde kalma...

Kalmak neden?

Her sarsıntının ardından dağılmak, dağılmış halinle ayakta kalmak neden?

Bilincinde olmadan benliğinde taşıdığın neyin inancı?

Bir insana olan inancın kırılması, bir çok şeyin bir daha asla onarılamayacağını fark ettirir, iç burkan bir aydınlanma anı.

“Hislerim öldü” dersin, “umudum kırıldı, yok oldu. Yaşamının bir anlamı kalmadı.” Seni iyiden iyiye dibe çeken türlü düşünce. Boşunalığı bir şeylerin.

Bir fark ediş, bir aydınlanma ve dibe doğru başlayan bir yolculuk...

Zihinsel bir aydınlanmanın, yüreğine zifiri bir karanlık gibi çökmesi de ayrı bir çelişki ya, neyse.

Tuhaf gelebilir ama umut dediğin şey o sarsıntı anının ta kendisidir. Yani inandığın bütün değerler, sahip olduğun

**ben düştüm.
düşmeyi bilmek en büyük güçtür.**

nesneler, sevgi, saygı, öfke, nefret vesaire tüm duyguları beslediğin, hayatına aldığın o bütün insanlar, hepsi ve her şey durmamacasına esen bir rüzgara kapılmış ve etrafında savrulup dururken, sen bir bacağından tutulmuş dibe doğru sürüklenirken o esnada, yani artık bir şeylere de inanmanın saçmalığına çokça adım yaklaşmışken, dürüst olmak gerek, bir yandan da bütün bu sürüklenmeye karşı durup, savrulan anlamları kurtarmak istersin anlamsız bir bataklıktan.

Bu savrulmuşluğun ortasında göğsünün ortasında beslediğin neyin inancı?

Bunları söylerken de savruluyor gibiyim, nasıl da uzun ve dağınık çıkıyor kelimeler.

Kelimeler fayda etmiyor ama hala çıkabiliyor, bu da bir şey.

Sanki uzun cümleler kısaltabilirmiş gibi eleme, sanki hala bir cümleyle tüm akışı değiştirebilirmişsin gibi ya da değiştirmeliymişsin gibi yeni bir rol üstlenirsin yine.

Çünkü dibe çökmektesin, çünkü oradan ötesi yok, çünkü oraya çökersen bir daha kalkamazsın ve bu yüzden tam dizlerinin üstüne çakıldığın anda ellerinle okşarsın en dibin o yapışkan zeminini, sıyrır kendini bir dal bulur tutunursun, yüzüstü kapaklanıp, öylece kalıp her şeyin bitişini izlemek yerine kendi ellerine, kendi dizlerine son bir kez daha inanırsın ve orada başlar umut.

Bilmek güçtür. Ben biliyorum.

Ben düştüm.

Düşmeyi bilmek en büyük güçtür.

En azından denedin. Her şey bittiği dediğin anlarda, tutunacak hiçbir şey kalmadığında, her şey ve herkes savrulurken inandın umuda.

Tutunacak ellerin vardı hala ve sen kendi düşüşüne tutundun.

Bu da bir şeydir.

anlaşılacak üzerine kısa bir hikaye.

İçindeki dünya büyüdükçe etrafındaki dünya küçülüyor.

Her şeyin ve herkesin anlamını yitirmeye başladığı bir zamandı. Çok yanılmıştım, çok yorulmuştum, çok yalnızdım. Küçük mücadelelere sarılıyordum, küçük zaferlerin peşinden koşuyordum, küçük mutluluklardan vazgeçiyordum.

Küçük diyorum, çünkü dünya 'sen küçüksün' diyordu. İncitmeden, kulağıma fısıldar gibi, utandıran bir incelikle acıtıyordu beni. Küçüksün. Küçül.

"Abi ben çok denedim anlatmayı. Olmuyor. Olsaydı keşke. Kimse bu kadar parçalanmayı hak etmez," dedim.

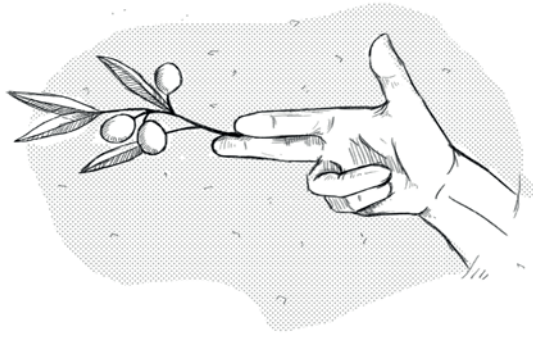
Sonra telefonu aldım elime. Diğer elimle kadehi kavrayıp tamamını tek dikişte bitireceğimi hissettirdim, öyle de yaptım. Tek amacım cevabın hemen gelmemesiydi. Söylediklerime ya da hissettiklerime karşıt bir cümle duymak istemiyordum, hayatım böyle geçmişti. Söylediklerime karşıt bir şeyler söylemeye hazır çok insan vardı hayatımda. Bütün dünya ağzımdan bir cümle çıksa da cevabı yapıtırsa diye bekliyordu sanki, ben öyle görüyordum en azından. Kastınız bu olmasa da sonucu travma bende tek bir kelimenin bile, bilin isterim.

Neyse buna takılacak da değilim.

Neden bilmiyorum. belki herkeste öyledir. Belki de hepimiz var olmak için bir duyguyu, bir düşüncüyü yok etmek zorunda hissediyoruzdur. Öyle olmasaydı daha mutlu olmaz mıydık? Bilmiyorum, herkes mutluydu sorun yok.

"Anlatmak yok olmaktır, anlamayı dene. İnsanı anladıkça kendini de anlayacaksın," dedi yanımdaki ses.

Kendime bu kadar yakın olduğumu daha önce hiç fark etmemiştim...

CANER YAMAN

Yaralar sarılır, küsler barışır, gece aydınlanır.
İnanıldığın doğrular aslında birer masaldır.
Masallar acıtmaz gerçekler kadar, gerçek masaldan daha yalandır.
Yağmur yağar. Sonra diner.
Bazıları hiç dönmez. Bazı acılar diner.
Bazı yaraları kim okşasa geçmez.
Er geç iyileşir hakkına girilen yürekler.
Bu devran böyle sürüp gitmez.
Bir gün...
Susayan kanar susadığı ne varsa.
Aşka doyar mesela, ya da gülümseyen insan suratlarına.
Gülmek güzeldir. Yaşamak güzeldir. Sevmek güzeldir.
Güzel olan her şey nefreti yenebilir.
İnanmak her güçlüğü yenebilir.
Eğer inanırsan, pandalar bile uçabilir...

Pandalar uçabilir

hayykitap

24 TL
KDV'DEN MUAFTIR

